

C-298/23. sz. ügy**Az előzetes döntéshozatal iránti kérelemről a Bíróság eljárási szabályzata
98. cikkének (1) bekezdése alapján készített összefoglalás****A benyújtás napja:**

2023. május 8.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (Belgium)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2023. május 4.

Felperes:

Inter IKEA Systems BV

Alperesek:

1. Algemeen Vlaams Belang vzw, elsőrendű alperes
2. S, T, U és V a jogképességgel nem rendelkező „Vlaams Belang” vagy „Vrijheidspartij” egyesület valamennyi tagjának képviselőiként, másodrendű alperesek
3. Vrijheidsfonds vzw, harmadrendű alperes

Az alapeljárás tárgya

A 2022. november 22-i idézéssel a felperes által a Nederlandstalige Ondernemingsrechtbank Brussel (vállalkozási ügyek brüsszeli holland nyelvű bírósága, Belgium) előtt 1. annak bíróság általi megállapítása, hogy az alperesek az IKEA megjelölés saját anyagaikban történő használata révén jogellenesen megsértik a felperes védjegyhez fűződő jogait; 2. kényszerítő bírság terhe mellett az IKEA-vedjegyek és/vagy az IKEA vállalati arculata használatának az alperesek számára történő megtiltása; 3. a meghozandó ítélet holland és francia nyelvű sajtóban, a felperes weboldalán és az alperesek weboldalain történő közzététele; valamint 4. a felhasznált anyagok megsemmisítése és ezenfelül valamennyi követelés esetében kártérítés iránt indított kereset.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgya és jogalapja

Az európai uniós védjegyéről szóló (EU) 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja és a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 10. cikkének (6) bekezdése értelmében vett „alapos ok” fogalmának értelmezése, valamint a védjegyhez fűződő jog és a – többek között politikai paródia formájában történő – (politikai) véleménynyilvánítás szabadságához való alapvető jog egymással szembeni mérlegelése; EUMSZ 267. cikk.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Az európai uniós védjegyéről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet 9. cikke (2) bekezdésének c) pontja és a védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikke (2) bekezdésének c) pontja és 10. cikkének (6) bekezdése értelmében vett „alapos okot” képezhet-e egy jóhírnevet élvező védjeggyel azonos vagy ahhoz hasonló megjelölés használatára az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény (kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) 10. cikkében és az Európai Unió Alapjogi Chartájának 11. cikkében biztosított véleménynyilvánítás szabadsága, ideértve a politikai vélemények kinyilvánításának szabadságát és a politikai paródiát is?

Adott esetben milyen kritériumokat kell figyelembe vennie a nemzeti bíróságnak az ezen alapvető jogok közötti egyensúly értékeléséhez, és milyen jelentőséget kell tulajdonítani az egyes kritériumoknak?

Figyelembe veheti-e a nemzeti bíróság különösen az alábbi kritériumokat, és/vagy vannak-e további kritériumok:

- o a kinyilvánítás milyen mértékben rendelkezik kereskedelmi jelleggel vagy kereskedelmi céllal;
- o a felek között milyen mértékben játszanak szerepet a versennyel kapcsolatos indítékok;
- o a kinyilvánítás milyen mértékben szolgálja a közérdeket, releváns társadalmilag vagy gerjeszt vitát;
- o a fenti kritériumok közötti kapcsolat;
- o a hivatkozott védjegy ismertsége;
- o a jogsértő használat terjedelme, intenzitása és módszeressége, valamint az elterjedtség mértéke terület, idő és terjedelem szerint, mégpedig

tekintettel arra is, hogy ez milyen mértékben kapcsolódik a kinyilvánítás üzenetéhez;

- o a kinyilvánítás és annak körülményei – például a kinyilvánítás megnevezése és promotálása – milyen mértékben sértik a hivatkozott védjegyek hírnevét, megkülönböztető képességét és imázsát („reklámmal kapcsolatos funkció”);
- o a kinyilvánítás milyen mértékben képez saját, eredeti hozzájárulást, és milyen mértékben törekszik a hivatkozott védjeggyel való összetéveszthetőség vagy képzettársítás, illetve azon benyomás elkerülésére, hogy a kinyilvánítás és a védjegyjogosult között kereskedelmi vagy egyéb kapcsolat áll fenn („származást jelölő funkció”), mégpedig tekintettel arra is, hogy a védjegyjogosult milyen módon alakított ki a reklám és a kommunikáció területén bizonyos imázst és hírnevet?

A hivatkozott nemzetközi jogi rendelkezések és nemzetközi ítélkezési gyakorlat

Az EJEE 10. cikke

A szellemi tulajdonról szóló Benelux Egyezmény (a továbbiakban: Benelux Egyezmény), a 2.20. cikk 2. bekezdésének c. és d. pontja

Az ipari tulajdon oltalmára az 1883. évi március hó 20-án létesült Párizsi Unió Egyezmény (kihirdette: az 1970. évi 18. tvr.), a 10. bis cikk (2) bekezdése

EJEB, 2011. május 1., Faruk Temel kontra Törökország ítélet, 55. §; 2013. március 14., Eon kontra Franciaország ítélet, 59. §; 1992. április 23., Castells kontra Spanyolország ítélet, 43. §

A Benelux Bíróság 2019. október 14-i Damn Pérignon ítélete (A 2018/1/8. sz.)

A hivatkozott uniós jogi rendelkezések és uniós ítélkezési gyakorlat

Az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet, különösen a (21) preambulumbekkezdés és a 9. cikk (2) bekezdésének c) pontja

A védjegyekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2015. december 16-i (EU) 2015/2436 európai parlamenti és tanácsi irányelv, különösen a (27) preambulumbekkezdés, a 10. cikk (2) bekezdésének c) pontja és a 10. cikk (6) bekezdése

Az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta), 11. cikk

2002. november 12-i Arsenal Football Club ítélet (C-206/01, EU:C:2002:651)

2010. március 23-i Google France és Google ítélet (C-236/08–C-238/08, EU:C:2010:159); az ezen egyesített ügyekre vonatkozó főtanácsnoki indítvány (EU:C:2009:569)

2010. október 21-i Padawan ítélet (C-467/08, EU:C:2010:620)

2011. július 12-i L'Oréal és társai ítélet (C-324/09, EU:C:2011:474); az ezen ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítvány (EU:C:2010:757)

2011. december 1-jei Painer ítélet (C-145/10, EU:C:2011:798)

2014. február 6-i Leidseplein Beheer és De Vries ítélet (C-65/12, EU:C:2014:49)

2014. szeptember 3-i Deckmyn és Vrijheidsfonds ítélet (C-201/13, EU:C:2014:2132)

2020. február 27-i Constantin Film Produktion kontra EUIPO ítélet (C-240/18, EU:C:2020:118)

2022. december 8-i Google (Állítólagosan valótlan tartalomra mutató linkek törlése) ítélet (C-460/20, EU:C:2022:962)

A hivatkozott nemzeti jogi rendelkezések

A Burgerlijk Wetboek (polgári törvénykönyv) 1382. cikke

A Wetboek van economisch recht (gazdasági törvénykönyv) VI.104. cikke

A tényállás és az alapeljárás rövid bemutatása

1. Az ügy tárgyát a jóhírnevet élvező IKEA-védjegyeknek és az IKEA vállalati arculatának a Vrijheidspartij által egy politikai párt politikai kampánya keretében történő – a felperes véleménye szerint – jogosulatlan felhasználása képezi. A 20. osztályba (bútorok) tartozó áruk tekintetében 1971. január 29-én 503696. számon lajstromozott IKEA Benelux szóvédjegyről, a 11. osztályba (többek között világítótestek), a 24. osztályba (textilcikk) és a 27. osztályba (szőnyegek) tartozó áruk tekintetében 1976. október 12-én 615831. számon lajstromozott IKEA Benelux szóvédjegyről, az áruk és szolgáltatások nagyon tág leírása tekintetében 1987. február 27-én

692230. számon lajstromozott Benelux szó- és ábrás védjegyről, valamint az áruk és szolgáltatások nagyon tág leírása tekintetében 1998. október 1-jén lajstromozott IKEA európai uniós szóvédjegyről van szó. Az IKEA-t a vevő által összeszerelhető, szerelési útmutatóval ellátott bútorkészleteiről ismeri a

nagyközönség. Az IKEA „a világ egyik legismertebb márkájaként” jellemzi magát, amit a harmadrendű alperes nem vitat.

2. A Vrijheidsfonds véleménye szerint a svéd koalíciós megállapodás inspirációként szolgálhat a belgiumi menekültügyi és migrációs politika szükséges reformjához. 2022. november 14-én a Vlaams Belang politikai párt bemutatta a sajtónak és a nyilvánosságnak IKEA-tervét. A harmadrendű alperes előadása szerint a terv „Immigratie Kan Echt Anders” (A bevándorlás ténylegesen másként is megy) (rövidítés: IKEA) címe az IKEA védjegyre való szórakoztató és parodisztikus utalás révén egy migrációs intézkedéseket tartalmazó „svéd csomagra” tesz javaslatot. A harmadrendű alperes előadása szerint a tervet az IKEA ismert szerelési utasításainak megfelelően összeszerelhető IKEA-készletként vagy 15 javaslatot tartalmazó útmutatóként mutatták be, hogy a belga kormány azonnal foglalkozhasson az ügygel.
3. A terv közzétételére és terjesztésére a következő módokon került sor:
  - (1) sajtótájékoztató, amelyen S a svéd bútorigipari óriás „összeszerelési csomagjaként” mutatta be a terveket. Az elektronikus prezentáció első oldalán az „IKEA-PLAN” (IKEA-TERV) felirat szerepel az IKEA-védjegyek szöveges és képi ábrázolásával megegyező környezetben, alatta az „Immigratie Kan Echt Anders” címmel:

A terv az IKEA-figurával megegyező figurákat tartalmazó (enyhén provokatív) ábrák, valamint a svéd zászló és az IKEA jellegzetes kék-sárga színének felhasználásával sorolja fel a tizenöt politikai pontot:*

* Az alábbi ábrán a következők szerepelnek: „1. A CSALÁDEGYESÍTÉS KORLÁTOZÁSA [...] 15. A KIEGÉSZÍTŐ VÉDELEMBEN RÉSZESÜLŐ SZEMÉLYEK SZOCIÁLIS TÁMOGATÁSÁNAK AZ ABSZOLÚT MINIMUMRA VALÓ KORLÁTOZÁSA [...]”.

- (2) E félórás sajtótájékoztatón S ismertette a 15 pontos tervet, minek során S – az IKEA védjegyekkel megegyező megjelölések parodisztikus (az alperesek véleménye szerint enyhén humoros, illetve provokatív) felhasználásának jellegére tekintettel – a harmadrendű alperes véleménye szerint szórakoztató módon gyakran utalt a svéd bútoripari óriásra és a terv svéd eredetére. A harmadrendű alperes véleménye szerint ezzel hangsúlyozták a svéd bútoráruház tevékenységeihez képest fennálló különbséget, és egyértelművé tették, hogy az IKEA – természetesen – semmilyen módon nem működik közre a politikai párt politikai tervében, és nem is támogatja azt. S ezenkívül egy európai és egy svéd zászló mellett ülve többek között a következőket jelentette ki: „Ezért ma itt Vlaams Belangként bemutatjuk **IKEA-TERVÜNKET**. **IKEA-TERVÜNK** nem az **IKEA** rövidítés valódi alapjául szolgáló **Ingvar Kamprad Elmtaryd és Agunnarydre** – svéd nyelvtudásom nem az igazi – utal. Az **IKEA** nem a szép bútorok svéd gyártóját jelenti számunkra, nem, az **IKEA** azt jelenti számunkra, hogy »Immigratie Kan Echt Anders«. [...] Az »összeszerelési csomag« azonnal felhasználható a jelenlegi belga kormány által. [...] Érdekes, hogy [...] svédországi politikai intézkedésekről van szó, és azok megfelelnek az Európai Unió keretszabályainak. Tulajdonképpen tehát arra a minimumra szeretnénk szorítkozni, amelyet az Európai Unió előír számunkra. Ez a szellemisége ennek az **IKEA-TERVNEK**. [...]”
- (3) A sajtótájékoztatót és a prezentációt egy szövegeesebb politikai tervvel egészítették ki, amely a weboldalon érhető el. Ez a dokumentum nem tartalmaz a rövid prezentáció tárgyát képezőktől eltérő utalásokat az IKEA-ra:

7. GEEN MAXIMALE TERMIJN VAN 2 MAANDEN OM ASIELZOEKERS VAST TE HOUDEN

"In een studie zal de Zweedse wetgeving worden getoetst aan de EU-wetgeving, en zullen wetswijzigingen en andere maatregelen worden voorgesteld om de rechten van asielzoekers zoveel mogelijk wettelijk te beperken"⁵³, aldus het Tijd-akkoord.

Een belangrijke beperking naar Europees recht is de mogelijkheid om asielzoekers gedurende een bepaalde periode tijdens de asielprocedure vast te houden⁵⁴. Dit bijvoorbeeld om de identiteit vast te stellen, in geval van risico op onderduiken, omdat er redelijke gronden zijn om te oordelen dat een nieuw asielverzoek werd ingediend om een terugkeerbesluit te omzeilen, ... De mogelijkheden en voorwaarden hertoe zijn op Europees vlak strikt geregeld. Nochtans slaagt de Belgische wetgever erin om nóg strenger te zijn dan strikt gezien noodzakelijk is op EU-niveau.

De Belgische wetgeving beperkt de termijn waarbij een asielzoeker vastgehouden mag worden namelijk tot maximaal 2 maanden⁵⁵. Deze termijn is meerdere malen verlengbaar tot in totaal maximaal 6 maanden⁵⁶.

Het Europees recht vereist geen strikte maximale termijnen, maar legt enkel op dat de bewaring een zo kort mogelijke termijn dient te beslissen⁵⁷. De maximumtermijnen die de Vreemdelingenwet bevat kunnen dus geschrapt worden.

→ Aanpassen artikel 74/6, §4, vierde tot zesde lid van de Vreemdelingenwet door de maximumtermijn(en) te schrappen en erin te zellen dat het een redelijke termijn moet zijn.

⁵³ Tijd-akkoord/akkoord dd. 14 oktober 2022 (vijfde vertaling).

⁵⁴ Deze redenen zijn bepaald in artikel 8, [3] van de Opvangrichtlijn.

⁵⁵ Artikel 74/6, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁶ Artikel 74/6, § 1, zesde lid van de Vreemdelingenwet.

⁵⁷ Artikel 9, [1] van de Opvangrichtlijn.

IKEA-PLAN

16

(4) A sajtótájékoztatóról beszámoltak a párt közösségi oldalai.

Az alapeljárásban részt vevő felek főbb érvei

4. A bíróság előtt a Vrijheidspartij nagyrészt egyetért a felperes védjegyjogi értékelésével. A Vrijheidspartij állítása szerint kizárólag azért használja az IKEA-védjegyek jóhírnevét, hogy nyomatékosítsa saját üzenetét, valamint hogy elősegítse ezen üzenet ismertté válását és elterjedését.
5. A Vrijheidspartij azzal érvel, hogy az IKEA-védjegyek felhasználására való „alapos” okra hivatkozhat.

6. Egyik fél sem vitatja, hogy jóhírnevet élvező védjegyekről van szó. A harmadrendű alperes (a Vrijheidsfonds) elismeri, hogy a felperes engedélye nélkül használta fel e védjegyeket, és hogy a szóban forgó kampányt a jogképességgel nem rendelkező Vlaams Belang egyesület, illetve annak elnökségi tagjai nevében és javára folytatta.

Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem indokolásának rövid bemutatása

7. A védjegyhez fűződő jog olyan ipari vagy szellemi tulajdonjog, amelyet alapvető jogként ismernek el, és amelyet védelemben részesít többek között az EJEE kiegészítő jegyzőkönyvének 1. cikke és a Charta 17. cikkének (2) bekezdése.
8. A védjegyhez fűződő jog azonban nem abszolút. A védjegyjogosult különös érdekeinek védelméhez való joga gyakorlásának azokra az esetekre kell korlátozódnia, amikor a megjelölés harmadik személy általi használata sérti vagy sértheti a védjegy funkcióit. E funkciók a származást jelölő, valamint a befektetésekkel és a reklámmal kapcsolatos funkciót foglalják magukban. A kérdést előterjesztő bíróság ezzel összefüggésben a Google France és Google ítéletre hivatkozik.
9. A védjegy másfajta árukkal vagy szolgáltatásokkal kapcsolatban történő használatával szembeni védelmet ezenfelül korlátozza az a lehetőség, hogy egy harmadik fél alapos okra hivatkozhat. Még ha a harmadik fél a használattal (nyilvánvalóan) tisztességtelenül ki akarja is használni a védjegy jóhírnevét, vagy akár sérti is a védjegy hírnevét azáltal, hogy a védjegyet olyan üzenetekkel hozza kapcsolatba, amelyek negatívan hatnak az imázsra, nem kizárt, hogy a harmadik fél alapos okra hivatkozhat.
10. A védjegyjogosult e kizárólagos jogával szemben áll az állítólagos jogsértő véleménynyilvánítási szabadsága. Ez a szabadság sem abszolút, hanem korlátozható többek között mások jóhírnevének vagy jogainak – ideértve különösen a védjegyhez fűződő jogokat is – védelme érdekében.
11. Amikor a véleménynyilvánítás szabadsága politikai diskurzus keretében tett kinyilvánításra vonatkozik, az EJEB a lehető legmagasabb szintű védelmet ismeri el: *„A véleménynyilvánítás szabadsága különösen értékes a politikai pártok és azok aktív tagjai számára, minek körében a valamely politikus véleménynyilvánítási szabadságába való beavatkozás, különösen ha e politikus egy ellenzéki párt tagja, szigorú vizsgálatot igényel az [EJEB] részéről.”* A kérdést előterjesztő bíróság ezzel összefüggésben az EJEB 2011. május 1-jei Faruk Temel kontra Törökország ítéletére (55. §), 2013. március 14-i Eon kontra Franciaország ítéletére (59. §) és 1992. április 23-i Castells kontra Spanyolország ítéletére (43. §) hivatkozik.
12. A védjegyhez fűződő jogot ezért korlátozhatja a véleménynyilvánítás szabadsága, e szabadságot pedig korlátozhatja a védjegyhez fűződő jog. A nemzeti bíróságnak mérlegelnie kell egymással szemben e jogokat, minek körében i. egyértelműnek

kell lenniük a releváns kritériumoknak, és ii. a beavatkozás az EJEB ítélkezési gyakorlata szerint még az összes érdek mérlegelését követően is szinte elképzelhetetlen.

13. Különböző források (többek között az (EU) 2017/1001 rendelet (21) preambulumbekzdése, az (EU) 2015/2436 irányelv (27) preambulumbekzdése és a Constantin Film Produktion kontra EUIPO ítélet 56. pontja) elismerik, hogy a védjegyjogosult kizárólagos jogait – és következésképpen az „alapos okot” – olyan módon kell értelmezni, hogy biztosított legyen a véleménynyilvánítás szabadságának a teljes mértékű tiszteletben tartása. Úgy tűnik, hogy különböző védjegyügyekben a Bíróság is tágan értelmezte ezt a szabadságot (lásd különösen: a Google France és Google egyesített ügyekre vonatkozó főtanácsnoki indítvány, 102. és 103. pont; a L'Oréal és társai ügyre vonatkozó főtanácsnoki indítvány, 45. pont). Az ipari jogok nem élveznek automatikusan elsőbbséget a véleménynyilvánítás szabadságával szemben. Egyenrangú jogok közötti összeütközés esetén a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint (lásd: Padawan ítélet, 43. pont; Painer ítélet, 132. pont) minden esetben az a szabály érvényesül, hogy a nemzeti bíróságnak az adott ügy valamennyi körülményét figyelembe véve megfelelő egyensúlyt kell teremtenie. Jelenleg teljes mértékben megválaszolatlan az a kérdés, hogy e tekintetben milyen körülményekről van szó a védjegyjogban egy alapos okkal és egy paródiával összefüggésben.
14. A Leidseplein Beheer és De Vries ítéletben szereplő értelmezés iránymutatást nyújt, mert az említett ítélet szerint a véleménynyilvánítás szabadsága (a politikai paródiát is ideértve) mindenképpen alapos okot képezhet. További részletekkel azonban nem szolgál ezen ítélet. Ezért előzetes döntéshozatal iránti kérdést kell előterjeszteni azon körülményekre vonatkozóan, amelyeket a nemzeti bíróság figyelembe vehet az érdekek mérlegelése során, és azon jelentőségre vonatkozóan, amelyet az egyes kritériumoknak tulajdonítani kell.
15. A szakirodalom megkísérelte összhangba hozni egymással azokat a kritériumokat, amelyek figyelembe vehetők a megfelelő egyensúly fennállásának értékelése során. A kritériumok a következők lehetnek: a kinyilvánítás kereskedelmi jellege vagy célja; a szándékolt vita közérdekű jellege, társadalmi relevanciája és jelentősége; a kinyilvánításból eredő kár mértéke és intenzitása; a használt jog jóhírveve; a kinyilvánítás elterjedtségének mértéke; az a kérdés, hogy a használat szükségtelenül sérti-e a védjegy hírnevét; az összetéveszthetőség elkerülésére való törekvés mértéke.
16. A (művészi szabadságra mint alapos okra vonatkozó) Damn Pérignon ítéletben a Benelux Bíróság az alapos oknak a véleménynyilvánítás szabadsága javára történő igen tág értelmezése mellett döntött. Ilyen ok csak akkor nem áll fenn, ha a harmadik fél kifejezett szándéka a védjegyjogosultnak való károkozásra irányul. A (művészi vagy politikai) paródia esetében legfeljebb ritkán áll fenn a károkozás kizárólagos vagy elsődleges szándéka, mivel a paródia rendes körülmények között mindenekelőtt művészi vagy politikai üzenet megfogalmazását szolgálja. A

szakirodalom erősen bírálta ezt a határozatot, és ez az értelmezés az uniós joggal is ellentétesnek tűnik, mivel nem teszi lehetővé az adott ügy valamennyi releváns körülményének figyelembevételét, mert a károkozás szándéka az egyetlen döntő kritérium.

17. A kérdést előterjesztő bíróság a következőket állapítja meg:

– A Deckmyn és Vrijheidsfonds ítéletben a Bíróság tágan értelmezte a paródia fogalmát: a valamely művel (vagy védjeggyel) megvalósított paródia is megengedett. Nincsenek más kritériumok, mint a mű – bizonyos eltérésekkel való – utánzása és a szórakoztatásra vagy kigúnyolásra irányulás. Felmerül a kérdés, hogy ez a szerzői jogokkal kapcsolatos megközelítés a védjegyek esetében is alkalmazandó-e, és ha igen, milyen feltételek mellett.

– A védjegyjog 2016. évi reformjával kapcsolatos jogalkotási kezdeményezések és a jogszabályszevegek preambulumbekzdései is erőteljesen hangsúlyozzák, hogy a védjegyhez füzödő jog gyakorlásának teljes mértékben összhangban kell állnia a véleménynyilvánítás szabadságával; a jogalkotó nem pontosítja, hogy milyen feltételek mellett.

– A Bíróság védjegyügyekben kialakított ítélkezési gyakorlata szintén a véleménynyilvánítás szabadságának tág értelmezése mellett száll síkra. A védjegyhez füzödő jog egy gazdasági szabályozási jog, amelynek nem kell meghaladnia a védjegy funkcióinak védelméhez szükséges mértéket. Ez fejeződik ki a Leidseplein Beheer és De Vries ítéletben: az alapos ok nem szükségszerűség, hanem az állítólagos jogsértő szubjektív érdekeire és a megfelelő egyensúly keresésére is vonatkozik. Az ítélet nem pontosítja, hogy milyen kritériumok vonatkoznak erre a véleménynyilvánítás szabadsága keretében.

– A (szük körű) belga ítélkezési gyakorlat főszabály szerint (szükségszerűségként vagy alternatívák vizsgálatával) rendkívül szűken értelmezi az alapos ok fogalmát, ami az uniós ítélkezési gyakorlat fényében fenntarthatatlan. Az ellentétes a holland ítélkezési gyakorlat megközelítésével, és a belga és holland szakirodalom is széles körben elutasítja. Ez a szük körű belga ítélkezési gyakorlat egyébként a Damn Pérignon ítélet előtt alakult ki.

– A Damn Pérignon ítélet – a szakirodalom szerint – alig pontosított valamit. Az ítélet a védjegyjogosultnak való károkozásra irányuló szándékot tekinti döntőnek, és így éppen nem teszi lehetővé az adott ügy valamennyi releváns körülményének figyelembevételét. A bizonytalanság ezért továbbra is fennáll. A Damn Pérignon ítéletben adott válasz ezenkívül csak a művészi kifejezés szabadságára vonatkozik. Felmerül a kérdés, hogy más kritériumoknak kell-e vonatkozniuk a politikai kifejezés szabadságára.

18. A véleménynyilvánítás szabadsága és a védjegyhez füzödő jog közötti mérlegelés jelentőségére tekintettel a kérdést előterjesztő bíróság véleménye szerint indokolt előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket a Bíróság elé terjeszteni.

19. Ennek során a kérdés nyitott megfogalmazása a megfelelő. A Bíróság a közelmúltban határozatot hozott egyrészt a személyes adatok védelme és az elfeledtetéshez való jog, másrészt a véleménynyilvánítás szabadságához való jog – a tájékoztatáshoz való jogot is ideértve – közötti mérlegeléssel kapcsolatban. A Bíróság az EJEB ítélkezési gyakorlatát vette alapul, és egyértelművé tette a nemzeti bíróság számára a releváns kritériumokat; a kérdés az, hogy a jelen ügyben is e kritériumokat és/vagy más kritériumokat kell-e alkalmazni (lásd: Google [Állítólagosan valótlan tartalomra mutató linkek törlése] ítélet, C-460/20, 20. pont).
20. A kérdések a jelen ügyben az (EU) 2017/1001 rendelet 9. cikke (2) bekezdése c) pontjának és az (EU) 2015/2436 irányelv 10. cikke (2) bekezdése c) pontjának az értelmezésére vonatkoznak. Amennyiben az (EU) 2015/2436 irányelvben és (ezen irányelv átültetése céljából) a Benelux Egyezményben egyaránt szereplő rendelkezés értelmezéséről van szó, a Bíróság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a ténybeli és jogi szempontból egységes értelmezésre.

MUNKADOKUMENTUM